

РЕШЕНИЕ

№ 1680

гр. София, 17.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав,** в публично заседание на 19.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **9753** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на „О б б“ („О.“) АД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез упълномощения процесуален представител адв. Р. П., САК срещу решение № РО-706/11.09.2013г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване”, в частта, в която с него е потвърдено разпореждане № 1012/11.04.2013г. на ръководителя по разходите на ДОО за сумата от 34 697.56 лева, от които 17 860.75 лева главница и 16 836.81 лева лихви, представляващи неправилно извършени осигурителни разходи по ревизионен акт за начет № Р – 561 от 18.03.2013г., вх. № 300 -104 от 18.03.2013г. на ТП на НОИ.

С жалбата се иска отмяна на решението и на потвърденото с него разпореждане в оспорената част като незаконосъобразно и необосновано. Правят се възражения, че ревизионният акт за начет не е мотивиран, не съдържа анализ, от който да е видно как са формирани задълженията и кои са конкретните фактически и правни основания, послужили като основание да се приеме, че има неправилно изплатени обезщетения за различни осигурителни рискове на служители на [фирма] за периодите от 2008г. до 2012г., представляващи щета за ДОО. Не е посочено кои са неверните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за всеки конкретен служител и не е обосновано защо е направена корекцията. По отношение на част от определените задължения не са посочени конкретните служители, чиито обезщетения са намалени, а само кодовете, по които

осигурителят е изтеглил инкасо суми от бюджета на ДОО за изплащане на обезщетения за бременност и раждане и за отглеждане на малко дете до 2 годишна възраст, както и общ размер на редуцирани, непризнати суми на полагащите се обезщетения, което пречи да се прецени законосъобразността на акта в тази му част. За служителите, за които са посочени конкретни данни се оспорват корекциите на обезщетенията на М. Д. М. в размер на 28.72 лева общо главница и лихви, на В. Г. И. в размер на 170.90 лева общо главница и лихви, на С. И. М. в размер на 77.50 лева общо главница и лихви, на С. С. Р. в размер на 45.60 лева общо главница и лихви, на М. П. М. в размер на 8.58 лева общо главница и лихви и на Б. С. Б. в размер на 37.40 лева общо главница и лихви. Мотивите са, че са платени обезщетения в по-висок размер по вина на НОИ, а не в резултат на действия на осигурителя. Жалбоподателят твърди, че изплатените по - високи размери на обезщетенията на служители на [фирма] следва да бъдат възстановени от самите тях, на основание чл. 114, ал. 1 от КСО, а не от осигурителя на основание чл. 110, ал.1, т. 1 от КСО. Обезщетенията след 01.01.2007г. са изплатени на осигурените лица, а не чрез осигурителя, съгласно чл. 40, ал. 3 от КСО. Оспорва законосъобразността на извода за неправомерно изплатени обезщетения за временна неработоспособност, за бременност и раждане, за отглеждане на малко дете до 2 годишна възраст и по чл. 54, ал. 1 от КСО в нарушение на чл. 3, чл. 4, чл. 5 от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НИИПОПДОО). Тези обезщетения попадат в хипотезата на § 22б от ПЗР на КСО и §2, ал. 1 от ПЗР на НИИПОПДОО и се изплащат по съществуващия към 01.01.2007г. ред от осигурителя, при установено от него наличие на материалноправните предпоставки за изплащане на обезщетението. Преди 01.10.2007г. декларациите – приложения №1, №2 и № 3 към НИИПОПДОО не са задължителни, поради което при наличие на материалноправните предпоставки и единствено поради липсата на декларации за заварените случаи не следва да се извършват корекции на обезщетенията. Въпреки това с жалбата са представени документи за 15 служители, на които са изплатени обезщетения общо в размер на 12 516.93 лева. Относно сумата от 83.81 лева, представляваща обезщетение по болнични листове на М. К. Т., НОИ е уведомен с писмо с вх. № Ф. 5718/10.12.2008г., че се касае за заварен случаи и НОИ е потвърдил изтеглените инкасо суми, поради което сумата от 83.81 лева не следва да участва в размера на задължението. Подробни съображения за незаконосъобразност на определените задължения се излагат в представените по делото писмени бележки на процесуалния представител на жалбоподателя. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът – директорът на Столично управление „Социално осигуряване”, чрез упълномощения процесуален представител юрисконсулт В. прави искане жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. В хода на ревизионното производство в тежест на жалбоподателя е да представи данните на служителите, за които е изтеглил суми инкасо за всеки отделен месец по реда преди 01.01.2007г. Не е приложим чл. 114, ал. 1 от КСО и отговорността е на осигурителя за всички неправомерно изплатени обезщетения по подадени от него неверни данни по чл. 5, ал. 4 от КСО. Относно оспорването по т. X и т. XI от решението и т. 3 от жалбата поддържа становище за недопустимост на производството, тъй като възраженията и доказателствата не са представени при оспорването по административен ред и не са обсъдени в процесното решение. Представя писмени бележки, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и претендира присъждане на разноски.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите в жалбата и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, след оспорване на акта по задължителния административен ред, в срока по чл.118, ал. 2 от КСО. Не е основателно възражението за недопустимост на съдебното производство в частта, в която с жалбата са представени нови доказателства, представляващи документи, които доказват възникване на субективното право на изплащане на паричното обезщетение за частта от разпореждането в размер на 17 483.12 лева, приети за „недокументирани разходи“. Разпореждане № 1012/11.04.2013г. на ръководител на контрола на разходите на ДОО е обжалвано по административен ред изцяло, включително и в тази му част и е потвърдено с решение № РО-706/11.09.2013г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване“, като тази сума е потвърдена с диспозитива на решението и е част от главницата, посочена в него. Представянето на нови доказателства в хода на съдебното производство при обжалване на решението и размера на задължението, така, както е определен в диспозитива е процесуално право на страната.

При разглеждането по съществото на спора и след проверка на акта по чл. 146 от АПК, съдът намира, че оспореното решение е постановено от материално и териториално компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2 б."в" от КСО и заповед № 602/13.06.2013г. на управителя на НОИ. Издадено е в установената по чл. 59, ал. 2 от АПК писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при постановяване на обжалвания административен акт. Относно съответствието с приложимите материалноправни разпоредби, съдът намира следното:

С решение № РО-706/11.09.2013г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване“, в частта, предмет на настоящето съдебно производство е потвърдено разпореждане № 1012/11.04.2013г. на ръководителя по разходите на ДОО за сумата от 34 697.56 лева, от които 17 860.75 лева главница и 16 836.81 лева лихви, представляващи неправилно извършени осигурителни разходи по ревизионен акт за начет № Р – 561 от 18.03.2013г., вх. № 300 -104 от 18.03.2013г. на ТП на НОИ.

Р. акт за начет е издаден от инспектори по осигуряването в ТП на НОИ [населено място], контролен орган по смисъла на чл. 107 от КСО в ревизионно производство за установяване на вземания на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи от [фирма] за периода от 01.01.2004г. до 31.12.2012г. С ревизионния акт за начет, на основание чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО са установени задължения за причинени щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи от неправилно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност, за бременност и раждане и при трудоустрояване, за неправилно изплатени парични обезщетения за отглеждане на малко дете, за недокументирани разходи и други неправомерно изплатени разходи, всички по приложени справки към ревизионния акт за начет. Към акта са приложени анализи и копия на документи. Р. акт за начет е връчен на ревизираното лице, срещу него е подадено възражение, отхвърлено от контролния орган с мотивирано заключение. Издадено е разпореждане № 1012/11.04.2013г. на ръководителя по разходите на ДОО за събиране на сумите по ревизионния акт за начет, потвърдено с процесното решение в частта за задълженията в размер на 17 860.75 лева главница и

16 836.81 лева лихви. Главницата е формирана от установените задължения за недокументирани разходи по т.5 от таблицата в ревизионния акт за начет и т. X и т. XI от решението и от неправилно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност, за бременност и раждане и при трудоустрояване на служителите М. Д. М., В. Г. И., С. И. М., С. С. Р., М. П. М. и Б. С. Б. по т.1 от таблицата в ревизионния акт за начет и т. VI и VII от решението.

Относно неправилно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност, за бременност и раждане и при трудоустрояване на служителите М. Д. М., В. Г. И., С. И. М., С. С. Р., М. П. М. и Б. С. Б. по т.1 от таблицата в ревизионния акт за начет и т. VI и VII от решението:

За служителката М. Д. М. е установено, че е подадена молба декларация по чл. 53 от КСО на 16.03.2011г. Отпускът по чл.53 от КСО е прекъснат с подадено заявление за ползване на неплатен отпуск за периода от 28.10.2011г. до 11.11.2011г. Жалбоподателят счита, че е спазил чл.14, ал. 1 от НИИПОПДОО, съгласно който в срок от 3 работни дни от промяна на обстоятелствата, свързани с изплащането на паричните обезщетения, осигурените лица представят на осигурителите декларация по образец, съгласно приложение № 12 и съответните доказателства към нея. Осигурителите представят декларацията и приложените към нея документи в съответното ТП на НОИ в срок 3 работни дни от получаването им. Ревизиращите обаче са приели, че срокът не е спазен и данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са коригирани на 02.12.2011г., поради което е изплатено обезщетение за месец октомври 2011г. в завишен размер от 28.72 лева, от които 22.86 лева главница и 5.86 лева лихви. Настоящата съдебна инстанция счита, че жалбата в тази част е основателна, тъй като нито в хода на административното производство, нито в съдебното производство са представени доказателства за датата, на която е уведомен ТП на НОИ за промяната на обстоятелствата, което е от значение за преценка на спазването на 3 – дневния срок от датата на получаване на декларацията и приложените към нея документи от страна на осигурителя. В тази част липсват мотиви в оспорения акт, не е извършена преценка и проверка на фактическата обстановка и решението е необосновано. Доказателствената тежест е на ответника по делото, за което са дадени указания с разпореждането за насрочване на делото, но не са установени фактически и правни основания, за да се приеме, че в резултат на действия на осигурителя и неспазване на срока по чл. 14, ал. 1 от НИИПОПДОО неправилно са извършени осигурителни разходи, за които да се ангажира отговорността на осигурителя. Следва решението и разпореждането да се отменят в частта на установените задължения от 28.72 лева, от които 22.86 лева главница и 5.86 лева лихви.

За служителката В. Г. И. е установено, че е ползвала отпуск по болничен лист № А [ЕГН] за периода от 14.08.2008г. до 12.09.2008г. за гледане на болен член от семейството над 18 години. За месец август 2008г. са изплатени 88.56 лева неправомерно, тъй като при проверка в информационната система на НОИ е установено, че [фирма] е подало данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за 11 дни, при право на лицето за парично обезщетение за 2 работни дни, поради надвишаване на годишния лимит по чл.45, ал.1, т. 1 от КСО. Тези факти не са оспорени от жалбоподателя, не се твърди и не се доказва различна фактическа обстановка. Въз основа на тях е направен правилен извод за наличие на законовите предпоставки за ангажиране на отговорността на осигурителя за неправилно извършения осигурителен разход. Осигурителят е подавал в регистъра на осигурените лица, в нарушение на чл.

5, ал. 4, т. 1 от КСО данни, които съгласно чл. 1, ал. 2 от НИИПОПДОО се използват при определяне на размера на паричните обезщетения от ДОО. С подаването на грешна информация в регистъра на осигурените лица осигурителят е станал причина при изчисляването на паричните обезщетения да бъдат използвани неверни данни, което е основание да бъде ангажирана отговорността му по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО. Щетата е причинена в резултат на невярно декларирани данни от осигурителя и е дължима от него, на основание чл. 110, ал. 1 от КСО. Следва жалбата да се отхвърли в частта на установените задължения за главница от 88.56 лева и 82.34 лева лихви.

За служителката С. И. М. е установено, че неправилно е изплатено обезщетение за 2 работни дни, включени в два болнични листове за отпуск от 30.10.2010г. до 12.12.2010г. и от 10.12.2010г. до 23.01.2011г. Изплащането на обезщетение в повече за тези два дни, които се застъпват, без това да е отразено от осигурителя е в резултат на неправилно попълнени данни от него. Въз основа на тях е направен правилен извод за наличие на законовите предпоставки за ангажиране на отговорността на осигурителя за неправилно извършения осигурителен разход. Щетата е причинена в резултат на невярно декларирани данни от осигурителя и е дължима от него, на основание чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО. Следва жалбата да се отхвърли в частта на установените задължения за главница от 54.19 лева и 23.31 лева лихви.

За служителката С. С. Р. е установено, че в резултат на некоректно попълнени данни от осигурителя на служителката е изплатено обезщетение за бременност и раждане за един ден в повече. Оригиналният болничен лист е унищожен в изпълнение на разпоредбите за начин и период на съхранение на документи в ТП на НОИ. Не е представено копие на болничния лист, липсват доказателства за приетото за установено в хода на ревизионното производство. При липсата на доказателства и невъзможност да се провери от фактическа страна правилността на констатацията на ревизиращите органи, съдът счита, че следва решението в тази част да се отмени за установените задължения в размер на 22.19 лева главница и 23.41 лева лихви.

За служителката М. П. М. е установено, че е изплатено неправилно обезщетение за 4 дни, поради застъпване на болничен лист за общо заболяване по чл. 41, ал. 1 от КСО с болничен лист за бременност и раждане по чл. 49, ал. 1 от КСО. Фактът на дублиране на периода на платеното обезщетение по двата болнични листове не се оспорва от жалбоподателя. Въз основа на този факт е направен правилен извод за наличие на законовите предпоставки за ангажиране на отговорността на осигурителя за неправилно извършения осигурителен разход. Щетата е причинена в резултат на невярно декларирани данни от осигурителя и е дължима от него, на основание чл. 110, ал. 1 от КСО. Следва жалбата да се отхвърли в частта на установените задължения за 7.41 лева главница и 1.17 лева лихви.

За служителката Б. С. Б. е установено, че осигурителят не е представил в срок Приложение № 12 към чл. 14, ал. 1 от НИИПОПДОО, което е довело до изплащане на парично обезщетение за малко дете в по-висок размер от 24 лева главница. Въз основа на този факт е направен правилен извод за наличие на законовите предпоставки за ангажиране на отговорността на осигурителя за неправилно извършения осигурителен разход. Щетата е причинена в резултат на невярно декларирани данни от осигурителя и е дължима от него, на основание чл. 110, ал. 1 от КСО. Следва жалбата да се отхвърли в частта на установените задължения за 24 лева главница и 13.40 лева лихви.

Относно установените задължения за недокументирани разходи по т.5 от таблицата в ревизионния акт за начет и т. X и т. XI от решението в размер на

17 483.12 лева главница и съответните лихви:

В анализа към ревизионния акт за начет, неразделна част от мотивите на акта е посочено, че са констатирани недокументирани разходи от осигурителя [фирма] при изплащане на паричните обезщетения за временна неработоспособност, за бременност и раждане, за отглеждане на дете до 2 годишна възраст и обезщетенията в размер на 50% от обезщетението по чл. 53 от КСО. Тези обезщетения са изтеглени от осигурителя инкасо от НОИ и са изплатени на работещите при него осигурени лица без наличието на съответните първични медицински документи за периода от 01.01.2008г. до 31.12.2008г., като са посочени конкретните параграфи, по които са изтеглени сумите. В тази част на ревизионния акт за начет не са посочени имената на служителите и конкретните случаи, за които се отнасят изплатените обезщетения. От ревизиращите е прието, че не са представени документи, изискуеми по чл. 5 от НИИПОПДОО във връзка с чл. 53 и чл. 54 от КСО и чл. 4 от НИИПОПДОО във връзка с чл. 50, ал. 1 от КСО и чл. 3, ал. 3 и ал. 4 от НИИПОПДОО във връзка с чл. 49, ал. 1 от КСО и затова разходите са приети за недокументирани и неправилно извършени. В хода на оспорването на разпореждането за събиране на вземанията по ревизионния акт за начет е представен от [фирма] списък с 21 служители, които попадат в хипотезата на §226 от ПЗР на КСО и § 2, ал. 1 от ПЗР на НИИПОПДОО. Съгласно цитираните разпоредби, паричните обезщетения за лицата, заварени в отпуск за временна неработоспособност, трудоустрояване, за бременност и раждане и за отглеждане на малко дете към 1 януари 2007г., за които е започнало плащане на обезщетение, както и неизплатените парични обезщетения и помощи, отнасящи се за периоди до тази дата, се изплащат по досегашния ред. Предвид тези разпоредби и във връзка с направена проверка за наличие на материално- правните предпоставки за изплащане на обезщетенията за лицата по списъка с решение № РО-706/11.09.2013г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване” е отменено разпореждането за събиране на сумата по ревизионния акт за начет за обезщетенията на посочените по списъка лица в размер на главница от 14 906.06 лева и 14 738.99 лева лихва. В останалата част за сумите от 17 483.12 лева главница и съответните лихви разпореждането е потвърдено с решението, предмет на съдебна проверка. В хода на съдебното производство е представен списък с 15 служители с представени документи за тях, необходими по НИИПОПДОО. Служителите са А. М. П., А. П. А., Д. С. А., Д. И. А., Е. К. А., И. М. М., М. Л. М., М. П. Ж., М. Т. Т. – П., Н. Б. К., П. М. П., П. В. В., Р. А. Н., С. И. Р., Ц. Б. К. и всички попадат в хипотезата на §226 от ПЗР на КСО и § 2, ал. 1 от ПЗР на НИИПОПДОО. Стойността на платените обезщетения за тях общо е 12 516.93 лева главница. В сумата на обезщетенията за недокументирани разходи е включена и 83.81 лева, платено обезщетение на М. К. Т. по болничен лист, което плащане първоначално е отказано от НОИ, но потвърдено след изпратено уведомление с вх. № Ф. 5718/10.12.2008г., че се отнася за заварен случай по смисъла на §226 от ПЗР на КСО и § 2, ал. 1 от ПЗР на НИИПОПДОО.

Със съдебно – счетоводна експертиза по делото, която съдът изцяло кредитира като неоспорена от страните е установено, че за 15 – те служители

по списъка, попадащи в заверения режим по §226 от ПЗР на КСО и § 2, ал. 1 от ПЗР на НИИПОПДОО, на които е изплатено обезщетение в размер на 12 516.93 лева главница, потвърдено като неправилно извършен осигурителен разход с процесното решение са налице материалноправните предпоставки на КСО за изплащане на обезщетенията при правилно определен и изплатен размер от осигурителя. В тази част решение № РО-706/11.09.2013г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване” и потвърденото с него разпореждане № 1012/11.04.2013г. на ръководител „Контрол по разходите на ДОО” следва да бъдат отменени, тъй като така платените обезщетения не са неправилно извършени осигурителни разходи по смисъла на чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО.

Вещото лице е дало заключение, че в ревизионния акт за начет, в приложените към него анализ – констатации, в решение № РО-706/11.09.2013г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване” с което е потвърдено разпореждане № 1012/11.04.2013г. на ръководител „Контрол по разходите на ДОО” е прието, че изтеглените инкасо суми от бюджета на ДОО по параграф 420801 „Парични обезщетения за отглеждане на малко дете до 2 годишна възраст” са недокументирани разходи, без да се посочват конкретните имена на служителите, на които са изплащани обезщетенията по чл. 53 и чл. 54 от КСО. Р. акт за начет не съдържа анализ на разликата между изплатените от [фирма] обезщетения на служителите и коригираните при ревизията суми и не може да се установи как е изчислено задължението, начислено от осигурителя [фирма]. В тази част жалбата е основателна, тъй като няма изложени мотиви нито от фактическа, нито от правна страна в оспорения акт, които възпрепятстват проверката за законосъобразност. Установеният размер на задълженията не е доказан, не е обоснован, няма данни въз основа на какви факти е прието, че сумите са неправомерно изплатени, нито на кого, за да се провери наличието на фактическия състав на цитираните правни норми. По тези съображения следва решението и потвърденото с него разпореждане да бъдат отменени и в тази им част.

При този изход на спора и предвид направеното от жалбоподателя и от ответника по жалбата искане за присъждане на разноски, такива се дължат съобразно уважената част от жалбата по компенсация. Съдът счита възраженията на ответника по жалбата за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно, с оглед фактическата и правна сложност на делото и материалния интерес по спора. Възнаграждението е в размер на 2000 лева без ДДС и не са налице основания за неговото намаляване, поради прекомерност. Общо разноските на жалбоподателя са 2400 лева за адвокатско възнаграждение с ДДС, платени по банков път, 50 лева държавна такса и 200 лева разноски за експертиза или общо 2627 лева. Жалбата се уважава за сумата от 34 401 лева, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 2627 лева за уважената част от жалбата. За отхвърлената част от жалбата на администрацията се дължат разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 8 във връзка с чл.7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 100 лева. По

компенсация ответникът дължи разноси в размер на 2127 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК , във връзка с чл.118, ал. 3 от КСО, Административен съд, С. - град, I отделение, 43-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № РО-706/11.09.2013г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване” и потвърденото с него разпореждане №1012/11.04.2013г. на ръководителя по разходите на ДОО за сумата от 34 401 лева, от които 17 528,17 лева главница и съответните лихви, представляващи неправилно извършени осигурителни разходи по ревизионен акт за начет №Р– 561 от 18.03.2013г., вх. № 300 -104 от 18.03.2013г. на ТП на НОИ.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Столично управление „Социално осигуряване” да заплати на [фирма],[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] сумата от 2127 (две хиляди сто двадесет и седем) лева, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: